SPECIÁLNÍ ŠKOLA SKUTEČ

Speciální základní škola, mateřská škola a praktická škola Skuteč
Rubešova 531, 539 73 Skuteč IČO: 72048905
Tel: 469 350 116 www.spzs-skutec.cz

Příloha č. 1 Školního řádu

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků

V souladu s ustanoveními zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v platném znění, na základě vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky v platném znění a na základě vyhlášky č. 13/2005 Sb., o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři v platném znění.

vydávám po projednání a schválení na pedagogické radě školy 29. 8. 2017 tato pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků, která jsou součástí školního řádu.

I. Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků ZŠ, ZŠS, PŠD Skuteč

1. Úvod

Nedílnou součástí výchovně vzdělávací práce školy je hodnocení a klasifikace žáků. Jde o složitý proces, který klade vysoké požadavky na všechny pedagogické pracovníky. Cílem pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků je pomoci těmto pracovníkům a stanovit všem jednoznačně platná kritéria pro hodnocení.

Hodnocení a klasifikace žáků základní školy je součástí jejich výchovy a vzdělávání. Účelem hodnocení a klasifikace je přispívat k odpovědnému vztahu žáka k výchově a vzdělávání v souladu se školskými předpisy. Výsledky hodnocení a klasifikace uvede škola na vysvědčení.

2. Hodnocení žáků

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty ŠVP. Hodnocení musí být pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a musí respektovat individuální vzdělávací potřeby žáků se zdravotním postižením a doporučení školského poradenského zařízení.

3. Zásady a způsob získávání podkladů pro hodnocení žáků základní školy

3.1 Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v ŠVP. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen učitel) uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

3.2 Při celkovém hodnocení přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
Žáci jsou hodnoceni:

- komplexně,
- věcně,
- srozumitelně,
- všestranně,
- jednoznačně,
- podle předem stanovených kritérií.

3.3 Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Výjimku tvoří komisionální zkoušky.

3.4 Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Potom se přihlíží k systematičnosti v práci žáka po celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období, přihlíží se k cestě, kterou žák ušel a jaké překážky překonal, tzv. dvouúrovňové hodnocení.

3.5 Hodnocení chování žáka ve škole i při akcích školy je nedílnou součástí celkového hodnocení žáka. Všechny projevy porušování norem chování, agresivity (včetně verbálních forem), netolerance či xenofobie je povinen řešit okamžitě ten pedagogický pracovník,

který je projevu přítomen (popř. vykonává dozor). V co nejkratší době informuje třídního učitele a v případě závažnějších přestupků ředitele školy.

3.6 Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednávají v pedagogické radě.

3.7 Na konci klasifikačního období, před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, zapíší učitelé příslušných předmětů číslicí výsledky celkové klasifikace do katalogových listů a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek , na klasifikaci v náhradním termínu.

3.8 Podklady pro hodnocení a klasifikaci vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

3.8.1 soustavným diagnostickým pozorováním žáka,

3.8.2 soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,

3.8.3 různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,

3.8.4 kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami,

3.8.5 analýzou různých činností žáka,

3.8.6 konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s pracovníky školských poradenských zařízení,

3.8.7 rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

3.4 Žák II. stupně musí být z předmětu vyzkoušen ústně nebo písemně alespoň dvakrát za každé pololetí, z toho nejméně jednou ústně. Učitel musí mít dostatečné podklady pro hodnocení a klasifikaci žáka (např. bodovací systém, popř. jiné metody a formy hodnocení).

3.5 Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Učitel slovně zdůvodní své hodnocení. Výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů.

3.6 Kontrolní a písemné práce a další druhy zkoušek se doporučují zadávat častěji a v kratším rozsahu (do 20 minut).

3.7 Učitel je povinen vést evidenci základní klasifikace žáka.

4. Zásady a způsob získávání podkladů pro hodnocení žáků základní školy speciální

4.1 Hodnocení žáka je nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu a vychází

z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v ŠVP.

4.2 Hodnocení se provádí průběžně.

4.3 Předmětem hodnocení jsou výsledky, jichž žák dosáhl ve vyučovacích předmětech v souladu s požadavky ŠVP, případně individuálních vzdělávacích plánů z něho vycházejících.

4.4 Žáci jsou hodnoceni:

- komplexně,
- věcně,
- srozumitelně,
- všestranně,

- jednoznačně,
- podle předem stanovených kritérií.

4.5 Při hodnocení učitel zohledňuje zdravotní postižení žáka, jeho zdravotní stav a jeho individuální a věkové zvláštnosti s důrazem na kultivaci žáka a rozvoj jeho schopností.

4.6 Hodnocení žáků je slovní a zároveň je prováděno takovým způsobem, aby mělo pro žáky motivující i vypovídající hodnotu (známky, grafické znaky, piktogramy apod.). Má vyjádřit míru zvládnutí vědomostí a dovedností a stupeň samostatnosti žákovy činnosti. Škola používá širší slovní hodnocení.

5. Zásady a způsob získávání podkladů pro hodnocení žáků praktické školy dvouleté

5.1 Hodnocení žáka je nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu a vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v ŠVP.

5.2 Hodnocení se provádí průběžně.

5.3 Předmětem hodnocení jsou výsledky, jichž žák dosáhl ve vyučovacích předmětech v souladu s požadavky ŠVP, případně individuálních vzdělávacích plánů z něho vycházejících.

5.4 Žáci jsou hodnoceni:

- komplexně,
- věcně,
- srozumitelně,
- všestranně,
- jednoznačně,
- podle předem stanovených kritérií.

5.5 Při hodnocení učitel zohledňuje zdravotní postižení žáka, jeho zdravotní stav a jeho individuální a věkové zvláštnosti s důrazem na kultivaci žáka a rozvoj jeho schopností.

5.6 Hodnocení žáků je slovní a zároveň je prováděno takovým způsobem, aby mělo pro žáky motivující i vypovídající hodnotu (známky, grafické znaky, piktogramy apod.). Má vyjádřit míru zvládnutí vědomostí a dovedností a stupeň samostatnosti žákovy činnosti. Škola používá širší slovní hodnocení.

6. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků (autoevaluace)

6.1 Kromě forem hodnocení práce žáků ze strany pedagogických pracovníků mají žáci možnost používat také formy sebehodnocení. Škola jim pro tyto formy vytváří odpovídající podmínky. Tím je zajišťována také zpětná vazba objektivity hodnocení ze strany školy jako vzdělávací instituce.

6.2 Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.

6.3 Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků.

6.4 Chybu je třeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.

6.5 Při sebehodnocení se žák snaží popsat, co se mu daří, co mu ještě nejde, jak bude pokračovat dál.

6.6 Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.

6.7 Známky nejsou jediným zdrojem motivace.

7. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

7.1 Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení.

7.2 Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. Na konci prvního pololetí lze při použití slovního hodnocení hodnotit výsledky vzdělávání žáka souhrnně za všechny předměty. Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených ŠVP hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělávání žáka, které dosáhl ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů ŠVP, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení obsahuje nejenom posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, ale i zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat a naznačení dalšího rozvoje žáka. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy.

7.3 Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

7.4 Výsledky vzdělávání žáka v základní škole speciální se hodnotí slovně.

8. Stupně hodnocení a klasifikace v základní škole (v souladu s ustanovením §15 vyhlášky č. 48/2005 Sb. v platném znění)

8.1 Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

1 – velmi dobré,
2 – uspokojivé,
3 – neuspokojivé.

8.2 Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

1 – výborný,
2 – chvalitebný,
3 – dobrý,
4 – dostatečný,

5 – nedostatečný.

Výsledky vzdělávání žáka jsou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu

k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů ŠVP, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.

Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

8.3 Při hodnocení žáka podle odstavců 1 a 2 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení podle odstavců 1 a 2.

8.4 V případě použití slovního hodnocení musí být posouzeny výsledky vzdělávání žáků v jejich vývoji, musí zahrnovat ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a zahrnuje též naznačení dalšího rozvoje žáka. Slovní hodnocení obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

8.5 Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených RVP ZV.

8.6 Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v ČR povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odstavců 2 a 4, která ovlivňuje jejich výkon.

10. Stupně hodnocení a klasifikace v základní škole speciální

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se hodnotí na vysvědčení stupni:

velmi dobré,
uspokojivé,
neuspokojivé.

V základní škole speciální používáme širší slovní hodnocení v pololetí a na závěr školního roku, v průběhu školního roku jsou žáci hodnoceni způsobem, který pro ně má motivující a zároveň i vypovídající hodnotu (známky, grafické znaky, piktogramy).

11. Stupně hodnocení a klasifikace v praktické škole dvouleté

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se hodnotí na vysvědčení stupni:

velmi dobré,
uspokojivé,
neuspokojivé.

V praktické škole dvouleté používáme širší slovní hodnocení v pololetí a na závěr školního roku, v průběhu školního roku jsou žáci hodnoceni způsobem, který pro ně má motivující a zároveň i vypovídající hodnotu (známky, grafické znaky, piktogramy).

12. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni

prospěl(a) s vyznamenáním,

prospěl(a),
neprospěl(a)
nehodnocen(a)

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo **„uvolněn(a).**

Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo **„nehodnocen(a)“** (pro jednotlivé předměty). Při použití slovního hodnocení lze na konci 1. pololetí hodnotit výsledky žáka souhrnně za všechny předměty, bez hodnocení po jednotlivých předmětech.

Důvody pro uvolnění nebo nehodnocení žáka se uvedou ve školní matrice.

Stupeň celkového hodnocení se na konci 1. pololetí v případě, že nelze žáka pro závažné objektivní příčiny hodnotit – nehodnocen (a).

Stupeň celkového hodnocení se na konci 2. pololetí v případě, že nelze žáka pro závažné objektivní příčiny hodnotit – neprospěl (a).

12.1 **Žák je hodnocen stupněm:**

12.1.1 **prospěl(a) s vyznamenáním**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 2),

12.1.2 **prospěl(a),** není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

12.1.3 **neprospěl(a)**, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,

12.1.4 **nehodnocen(a),** není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených ŠVP na konci prvního pololetí.

12.2 Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se na vysvědčení neuvádí, předměty speciálně pedagogické péče se nehodnotí ani se neuvádějí na vysvědčení.

12.3 Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odstavce 2 a 4, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalosti českého jazyka za závažnou souvislost podle odstavce 2 a 4, která ovlivňuje výkon žáka. **Na konci 1. pololetí nemusí být žáka hodnocen na vysvědčení, a to ani v náhradním**

termínu. Pokud by ale nebyl hodnocen na vysvědčení na konci 2. pololetí, znamenalo by to, že musí opakovat ročník.

13. Postup do vyššího ročníku, opakování ročníku

13.1 **Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem** s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. **Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.**

13.2 Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

13.3 Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

13.4 Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, **požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka**; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

13.5 Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

13.6 Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

14. Zanechání vzdělání v praktické škole dvouleté

14.1 Jestliže se žák neúčastní po dobu nejméně pěti vyučovacích dnů vyučování a jeho neúčast není omluvena, vyzve ředitel školy prostřednictvím třídního učitele písemně zletilého žáka nebo zákonného zástupce nezletilého žáka, aby neprodleně doložili důvody nepřítomnosti žáka. Zároveň upozorní, že jinak bude žák posuzován, jako by vzdělávání zanechal. Žák, který do deseti dnů od doručení výzvy do školy nenastoupí nebo nedoloží důvody nepřítomnosti, se posuzuje, jako by vzdělávání zanechal posledním dnem této lhůty. Tímto dnem přestává být žákem školy.

14.2 Žák může zanechat vzdělávání na základě písemného sdělení řediteli školy. Součástí sdělení nezletilého žáka je souhlas jeho zákonných zástupců. Žák přestává být žákem střední

školy dnem následujícím po doručení tohoto sdělení řediteli školy, popřípadě dnem uvedeným ve sdělení o zanechání vzdělávání, pokud jde o den pozdější.

14.3 Žák, který nepostoupil do vyššího ročníku, a nebylo mu povoleno opakování ročníku, přestává být žákem školy posledním dnem příslušného školního roku nebo po tomto dni dnem následujícím po dni, kdy nevykonal opravnou zkoušku nebo neprospěl při hodnocení v náhradním termínu, anebo dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozhodnutí o nepovolení opakování ročníku.

15. Klasifikace chování

15.1 Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě.

15.2 Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování, která stanoví školní řád během klasifikačního období.

Kritéria pro jednotlivé stupně chování jsou následující:

Stupeň 1 - velmi dobré

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a aktivně prosazuje ustanovení řádu školy. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevňování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští naprosto ojediněle.

Stupeň 2 - uspokojivé

Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům chování nebo řádu školy. Zpravidla se přes důtku třídního učitele (popř. ředitele školy) dopouští dalších přestupků, narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesků v mravním chování.

Stupeň 3 - neuspokojivé

Chování žáka ve škole je v rozporu s pravidly chování. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dále dopouští takových závažných provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova ostatních žáků. Záměrně narušuje činnost kolektivu.

16. Výchovná opatření podle ustanovení § 17 vyhlášky č. 48/2005 Sb. v platném znění

16.1 V souladu s ustanovením § 31 odst.1) Zákona č. 561/2004 Sb. v platném znění, výchovnými opatřeními jsou **pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření**. Kázeňským opatřením je podmíněné vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení, vyloučení žáka nebo studenta ze školy nebo školského zařízení, a další kázeňská opatření, která nemají právní důsledky pro žáka nebo studenta. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo školského zařízení nebo třídní učitel. **Žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku.**

16.2 **Pochvaly a ocenění ředitele školy.** Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

16.3 Pochvalami a oceněními jsou:

16.3.1 **Pochvala ředitele školy** - ředitel může žákovi na návrh Rady školy, obce či krajského úřadu po projednání v pedagogické radě udělit za mimořádný projev humánnosti, občanské a školské iniciativy, za vysoce záslužný čin, za dlouho dobou úspěšnou práci spojenou s reprezentací školy pochvalu ředitele školy.

16.3.2 **Cena roku** - ředitel a Rada školy mohou žákovi udělit po projednání v pedagogické radě za vysoce záslužný čin přesahující rámec pochvaly uvedený v bodě 3.1, za vynikající úspěchy ve školní práci spojené se vzornou reprezentací školy cenu roku, která je spojena s věcným darem a s právem zápisu do pamětní knihy školy.

16.3.3 **Výroční cena** - ředitel a Rada školy mohou žákovi udělit po projednání v pedagogické radě za 3 opakované vysoce záslužné činy přesahující rámec pochvaly uvedený v bodě 3.1, či za dlouhodobé vynikající úspěchy ve školní práci spojené s dlouhodobou (opakovanou) vzornou reprezentací školy výroční cenu , která je spojena s věcným darem a právem zápisu do pamětní knihy školy. Tato cena je výlučně udělována žákům, kteří v daném roce ukončují základní vzdělání.

Ředitel školy neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

5 Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

16.3.4 Pochvaly a ocenění třídního učitele

Pochvala třídního učitele - třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit **pochvalu třídního učitele** za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci. Udělení pochvaly a se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

17. Kázeňská opatření

17.1 Při porušení povinností stanovených školním řádem může být podle závažnosti tohoto porušení žákovi uloženo (a):

17.1.1 **Napomenutí třídního učitele** - ukládá třídní učitel bezprostředně po přestupku, kterého se žák dopustí; o udělení napomenutí uvědomí třídní učitel prokazatelně žáka a jeho zákonného zástupce - dopisem, ústní informací na pravidelných konzultačních dnech a třídních schůzkách.

17.1.2 **Důtka třídního učitele** – ukládá ji třídní učitel za závažnější či opakované porušení řádu školy, norem slušnosti; třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele.

17.1.3 **Důtka ředitele školy** - ukládá ji ředitel školy pouze po projednání v pedagogické radě za vážná porušení řádu školy – zvláště za porušování norem slušnosti, za neomluvené absence, za agresivitu vůči spolužákům i dospělým a další závažná provinění. Zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči pracovníkům školy se vždy považují za závažné zaviněné porušení povinností řádu školy a jsou postihovány tímto opatřením s následným dopadem na hodnocení chování za klasifikační období.

17.1.4 Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci. Uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy.

17.1.5 Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno, pochvala třídního učitele se na vysvědčení nezaznamenává.

Při hodnocení žáka je vždy brána na zřetel míra jeho individuálních schopností a rozsah poskytování vyrovnávacích nebo podpůrných opatření.

18. Kritéria pro hodnocení (klasifikaci) žáků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák má v přesnosti a úplnosti poznatků faktů a pojmů a ve vztazích mezi nimi nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje někdy nepatrn přesnosti. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických a praktických úkolů někdy s menšími chybami. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitelů. Jeho myšlení je vcelku správné, ale pomalejší. Ústní a písemný projev je poměrně správný a výstižný, grafický projev je úhledný a úpravný. Kvalita výsledků jeho činnosti je občas narušena nedostatky. Žák je schopen samostatně pracovat po předběžném návodu učitele.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák má v přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, faktů, pojmů a ve vztazích mezi nimi ojedinělé podstatnější mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje nepřesnosti, které dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických a praktických úkolů s menšími chybami. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je méně samostatný a potřebuje vedení učitelem. Jeho myšlení vykazuje drobné nepřesnosti. Ústní a písemný projev má zpravidla nedostatky ve správnosti a přesnosti, grafický projev je méně estetický. Kvalita výsledků jeho činnosti je narušena nedostatky. Žák je schopen samostatně pracovat po předběžném návodu učitele s menšími obtížemi.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, faktů, pojmů a ve vztazích mezi nimi závažné mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje časté nepřesnosti. Pro výklad a hodnocení jevů dovede své vědomosti uplatnit omezeně a jen za pomoci učitele. Někdy projevuje i větší nedostatky v myšlení. Rovněž ústní a písemný projev je slabý, grafický projev je často méně estetický. Kvalita výsledků jeho činnosti je narušena značnými nedostatky. Žák je schopen samostatně pracovat pod občasným dohledem učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, faktů, pojmů a ve vztazích mezi nimi četné a velmi závažné mezery. Při vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností projevuje četné a značné nepřesnosti. Pro výklad a hodnocení jevů dovede své vědomosti uplatnit velmi omezeně a jen za stálé pomoci učitele. Má často větší nedostatky v myšlení. Rovněž ústní projev je velmi slabý, grafický projev není estetický. Kvalita výsledků jeho činnosti je narušena velmi značnými nedostatky. Žák je schopen pracovat pouze pod trvalým dohledem.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si předepsané učivo neosvojil. Má trvalé velmi podstatné nedostatky ve vykonávání požadovaných rozumových a motorických činností. Mezerovité a nepřesné osvojení vědomostí a dovedností nestačí na řešení teoretických a praktických úkolů. Při výkladu a hodnocení jevů nedovede své vědomosti uplatnit ani s pomocí učitele. Má trvale velmi značné nedostatky v myšlení. Jeho projev ústní i písemný je naprosto nevyhovující. Rovněž grafický projev je na velmi nízké úrovni. Žák není schopen uspokojivě pracovat ani pod trvalým dohledem učitele.

19. Kritéria pro hodnocení (klasifikaci) žáků v předmětech s převahou výchovného a estetického zaměření

19.1 Vyučovací předměty s převahou výchovného zaměření jsou:

- výtvarná výchova, hudební výchova
- tělesná a sportovní výchova.

19.2 Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle této stupnice:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má zájem o umění, o estetiku, rozvíjí svůj vkus. Usiluje o rozvíjení tělesné zdatnosti a branné připravenosti.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně svých schopností v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je méně působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají mezery a při jejich aplikace potřebuje občasnou pomoc učitele. Má menší zájem o umění, estetiku a rozvíjení svého vkusu. Méně usiluje o posílení své tělesné zdatnosti a branné připravenosti.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projevu jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Své vědomosti a dovednosti aplikuje jen s pomocí učitele. Má malý zájem o umění, estetiku a rozvoj svého vkusu. Málo usiluje o posílení své tělesné zdatnosti a branné připravenosti.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je sotva uspokojivý. Úkoly řeší s častými a podstatnými chybami. Své minimální vědomosti a dovednosti aplikuje se zvýšenou pomocí učitele. Zájem o umění, estetiku a rozvoj svého vkusu je nepatrný. Rovněž o posílení své tělesné zdatnosti a branné připravenosti má velmi slabý zájem.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Úkoly nevyřeší. Své minimální vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat ani se zvýšenou pomocí učitele. Neprojevuje zájem o umění, estetiku a rozvoj vkusu. Nevyvíjí potřebné úsilí rozvíjet svou tělesnou zdatnost a brannou připravenost.

20. Kritéria pro hodnocení (klasifikaci) žáků v předmětu pracovní vyučování

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a někdy i tvořivě využívá získaných teoretických poznatků v praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce, dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažných nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá surovin, materiálu, energie. Vzorně udržuje výrobní pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně se snaží překonávat vyskytující se překážky a dokončit práci.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale s menší jistotou využívá získaných teoretických poznatků v praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobem práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si

organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálu a energie se dopouští malých chyb. Výrobní nástroje, pomůcky, nářadí a měřidla obsluhuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí. Dovede vytrvat v práci až do jejího dokončení.

Stupeň 3 (dobrý)

Žákův vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem je převážně kladný, s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky v praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuj pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat surovin, materiálu a energie. K údržbě přístrojů, nářadí a měřidel musí být častěji podněcován. Překážky v práci překonává s častou pomocí učitele. Občas potřebuje povzbudit k dokončení práce.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a žádoucího vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získaných teoretických poznatků dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele, při častém opakování určitého druhu činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá na pořádek na pracovišti a na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a také o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálu a energie. V obsluze a údržbě jednoduchých pracovních pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel má závažné nedostatky. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele. Bez jeho soustavného povzbuzování by práci nedokončil.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci, jeho vztah k ní, k pracovním kolektivu a k praktickým činnostem není na potřebné úrovni. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Pracovní postup nezvládá ani s pomocí učitele. Jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, výsledky nedosahují předepsaných ukazatelů. Práci na pracovišti si nedovede zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálu a energie. V obsluze a údržbě jednoduchých pracovních pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel má závažné nedostatky. Překážky v práci nepřekonává ani s pomocí učitele.

21. Komisionální zkoušky

21.1 Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

21.2 Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

22.3 Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

22.4 V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle § 52 odst. 4 na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

22.5 Komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

22.6 Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

22.7 Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2 nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

22.8 O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

22.9 Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

22.10 Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

22.11 Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

II. Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků MŠ a ZŠ při Hamzově léčebně

1. Obecná ustanovení

1.1 Speciální základní škola, mateřská škola a praktická škola Skuteč, odloučené pracoviště při Hamzově odborné léčebně pro děti a dospělé Luže, Košumberk 51 má tyto součásti:
Mateřská škola
Základní škola
Základní škola speciální

1.2 Naši školu navštěvují žáci prakticky z celé republiky z různých typů škol. Každý žák, který je do léčebny přijat, si přiveze dokument ze své kmenové školy - „Dotazník kmenové škole". Zde škola zaznamená učební plán na dobu léčebného pobytu žáka. V případě potřeby si naše škola vyžádá doplňující informace.

2. Hodnocení a klasifikace žáků

2.1 Pojetí a předmět klasifikace:

- hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení
- klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí
- ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná
- průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka
- klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace
- V podmínkách naší školy se většinou uskutečňuje pouze průběžná klasifikace. Pouze u žáků, kteří jsou u nás dlouhodobě, na konci každého pololetí vystavujeme návrh na klasifikaci a tu posíláme na kmenovou školu žáka
- předmětem klasifikace jsou výsledky, jichž žák dosáhl ve vyučovacích předmětech v souladu s požadavky učebních osnov, schopnost používat osvojených vědomostí, dovedností a návyků v konkrétních situacích
- Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.

2.2 Zásady klasifikace

- při průběžné i celkové klasifikace pedagogický pracovník (učitel) uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi
- při klasifikaci přihlíží učitel k druhu a stupni mentálního postižení, k celkovému zdravotnímu stavu, k věkovým a individuálním zvláštnostem a k vynaloženému úsilí
- kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu s přihlédnutím k jeho postižení. Klasifikace by měla být především prostředkem motivačním a výchovným.

Vzhledem ke krátkodobým pobytům v naší škole jsou žáci klasifikováni většinou pouze z hlavních předmětů. Klasifikační stupnice se využívá především u žáků základní školy.
U žáků školy praktické a speciální se využívá více širšího slovního hodnocení nebo kombinace obou způsobů.

2.3 Stupně klasifikace

Prospěch žáka v jednotlivých předmětech se klasifikuje pěti stupni:

1 – výborný
2 – chvalitebný
3 – dobrý
4 – dostatečný
5 – nedostatečný

3. Metodický pokyn pro hodnocení a klasifikaci

3.1 Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci:

podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové)
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami
- analýzou výsledků činnosti žáka
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i se zdravotníky, kmenovými školami, zejména u žáka s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci (u některých je to zdravotní personál léčebny, vychovatelé)

3.2 Výchovná opatření

3.1 Pochvaly a jiná ocenění se udělují za mimořádný projev aktivity a iniciativy, za záslužný nebo statečný čin a za dlouhodobou svědomitou práci.
3.2 Návrh na udělení pochvaly nebo jiného ocenění se projedná v pedagogické radě.
3.3 Ústní nebo písemnou pochvalu může udělit žákovi před kolektivem třídy nebo školy:
a) třídní učitel
b) ředitel školy
3.4 Ve zvlášť odůvodněných případech (např. statečný čin, jímž byl zachráněn lidský život nebo majetek značné materiální hodnoty) mohou udělit žákovi pochvalu nebo jiné ocenění orgány městského úřadu, popř. ministr školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.
3.5 Pochvaly a jiná ocenění se zaznamenávají do třídních výkazů a oznamují se písemně zákonným zástupcům.
3.6 Opatření k posílení kázně se ukládá, jestliže se žák závažněji nebo méně závažně, ale opakovaně provinil proti školnímu řádu, zásadám soužití nebo proti mravním normám společnosti, nebo činnosti kolektivu. Opatření předchází před snížením známky z chování.
3.7 Podle závažnosti provinění se ukládá některé z těchto opatření:
a) napomenutí třídního učitele
b) důtka třídního učitele
c) důtka ředitele školy
3.8 Třídní učitel uděluje důtku po projednání s ředitelem školy. Ředitel školy uděluje důtku po projednání a schválení pedagogickou radou.
3.9 Napomenutí a důtky se udělují před kolektivem třídy nebo školy. O uložení výchovných opatření (odst.7) učiní učitel záznam v třídním výkaze a katalogovém listu.
3.10 Opatření uvedená v odst. 7 lze žákovi uložit do tří dnů ode dne, kdy se učitel dozví o provinění žáka, nejpozději však do jednoho měsíce ode dne, kdy se žák provinění dopustí. Za provinění se uděluje žákovi jen jedno opatření na posílení disciplíny.

3.11 Poruchy učení

U žáka s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikace přihlédne k charakteru postižení.
U žáka prvního až devátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování respektuje ředitelka školy požadavek kmenové školy na použití širšího slovního hodnocení.

3.12 Zjišťování vědomostí a dovedností žáka.

Pro zjišťování úrovně žákovských vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude žák s vývojovou poruchou vystavován úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. Jde např. o hlasité čtení před celou třídou nebo přemíru psaní (přepisování) u dysgrafiků. Jindy můžeme posuzovat výkon, který žák podal v daném časovém limitu, a to, co nestačil, nehodnotíme – např. v diktátu nebo pětiminutovce u dyspraktického dysgrafika (kombinace poruchy psaní s poruchou vývoje motoriky).
U žáků s vývojovou poruchou je žádoucí klást důraz na ten druh projevu, ve kterém má předpoklady podávat lepší výsledky. Za obecně platnou je třeba pokládat zásadu, že při klasifikaci nevycházíme z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. V některých případech nás nesmí zmýlit zjištění, že žák sice určitou dovednost zvládl (např. analýzu slov), ale přesto při zkoušce selhává. Každá zkouška totiž představuje komplexní situaci, při které se vždy uplatňují obavy, strach, vyšší tempo, nutnost soustředit se na větší počet jevů – např. kvalitu písma, aplikace pravidel, nepříznivě působí minulé selhání, obava z trestu apod.

4. Hodnocení a klasifikace žáků s vývojovými poruchami učení

Klasifikace jako jedna z forem hodnocení na kvantifikující stupeň umožňuje snadnější srovnání výkonů. Vyžaduje se, aby i klasifikace byla provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, jak nadále prohlubovat úspěšnost apod.
Cílem hodnocení je motivace žáka, rozvoj jeho silných stránek a hledání cest k podpoře stránek slabších.
K tomuto jsou využívány vhodné metody a formy práce s žákem, individuální přístup a pochvala, vedení ke kritickému myšlení tak, aby žák viděl své chyby a nedostatky, ale zároveň mu ukázat cestu možnosti ke zlepšení.
Jestliže v některých případech nebude žák klasifikován, neznamená to, že by mělo být současně omezeno jeho hodnocení. Zejména u těch žáků, kteří nejsou klasifikováni, je na místě hodnotit co nejčastěji a mít na zřeteli motivační a diagnostickou funkci hodnocení i jeho funkci regulativní.
Žáci, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysortografie, mohou být se souhlasem rodičů během celého jejich vzdělávání (nejen na základní škole), hodnoceny z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném vysvědčení).
U žáků s diagnostikovanou dyskalkulií bude totéž platit pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Kromě slovního hodnocení v jazycích a matematice, lze u žáků se specifickými poruchami učení hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s rodiči a odborníkem

prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Užití tohoto postupu závisí na konkrétním žákovi i na metodách užívaných při výuce, které mohou některé žáky znevýhodňovat. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci.

Za určitých okolností může být pro žáka výhodnější klasifikace známkou s tím, že se specifická porucha žáka vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce (o jeden stupeň i o několik stupňů). Při uplatňování všech těchto možností je třeba postupovat velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření, podpořit jeho možnosti být úspěšný (jedna z podstatných podmínek pro zdravý rozvoj osobnosti).

Tato směrnice nahrazuje a ruší směrnici předcházející.

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků byla schválena na pedagogické radě 13. ledna 2021.

Platnost a účinnost od 13. ledna 2021.

…….

Mgr. Bc. Petr Vtípil

ředitel